

AEB-3/2010.
(AEB-3/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Alkotmány-előkészítő eseti bizottságának**
2010. szeptember 13-án, hétfőn, 17 óra 10 perckor
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
<i>A bizottság részéről</i>	4
Helyettesítési megbízást adott	5
<i>A bizottság titkársága részéről</i>	5
<i>Meghívottak részéről</i>	6
Megjelentek	6
Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása	7
Napirend előtti bejelentés	7
A napirendi javaslat elfogadása	8
A bizottság kezelésében lévő anyagok nyilvánosságának kérdése	8
<i>Észrevételek, hozzászólások, javaslatok</i>	8
Határozathozatal	21

Napirendi javaslat

1. A bizottság kezelésében lévő anyagok nyilvánosságának kérdése

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Elnököl: **Dr. Salamon László** (KDNP), az eseti bizottság elnöke

Dr. Bárándy Gergely (MSZP), a bizottság alelnöke

Gulyás Gergely (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Mátrai Márta (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke

Dr. Bohács Zsolt (Fidesz)

Dr. Bóka István (Fidesz)

Dr. Cser-Palkovics András (Fidesz)

Dr. Dorkota Lajos (Fidesz)

Dr. Gruber Attila (Fidesz)

Dr. György István (Fidesz)

Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)

Dr. Kerényi János (Fidesz)

Dr. Kovács Zoltán (Fidesz)

Kozma Péter (Fidesz)

Dr. Láng Zsolt (Fidesz)

Dr. Molnár Attila (Fidesz)

Dr. Szakács Imre (Fidesz)

Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz)

Dr. Varga István (Fidesz)

Dr. Vas Imre (Fidesz)

Dr. Vitányi István (Fidesz)

Dr. Hargitai János (KDNP)

Dr. Lukács Tamás (KDNP)

Dr. Nagy Andor (KDNP)

Dr. Rubovszky György (KDNP)

Dr. Tarnai Richárd (KDNP)

Dr. Vejkey Imre (KDNP)

Kiss Péter (MSZP)

Dr. Lamperth Mónika (MSZP)

Dr. Apáti István (Jobbik)

Novák Előd (Jobbik)

Dr. Nyikos László (Jobbik)

Dr. Schiffer András (LMP)

Szilágyi Péter (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Bohács Zsolt (Fidesz) Gulyás Gergelynek (Fidesz)
Dr. Bóka István (Fidesz) dr. Dorkota Lajosnak (Fidesz)
Dr. Kocsis Máté (Fidesz) dr. Kerényi Jánosnak (Fidesz)
Dr. Hiller István (MSZP) dr. Bárándy Gergelynek (MSZP)
Dr. Szekeres Imre (MSZP) dr. Lamperth Mónikának (MSZP)
Dr. Kovács Ferenc (Fidesz) Kozma Péternek (Fidesz)
Dr. Balsai István (Fidesz) dr. Salamon Lászlónak (KDNP)
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz) Székyné dr. Sztrémi Melindának (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz) dr. Szakács Imrénének (Fidesz)
Szilágyi Péter (LMP) dr. Schiffer Andrásnak (LMP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Virányi András, a bizottság tanácsadója

Meghívottak részéről

Megjelentek

Dr. Soltész István, az Országgyűlés főtitkára
Dr. Bárány Tibor, az Országgyűlés főtitkárhelyettese

Az állandó meghívottak képviselőiben

Dr. Cservák Csaba, a Köztársasági Elnök Hivatal Jogi, Alkotmányossági és Közigazgatási Hivatala hivatalvezetője
Dr. Rajos Krisztina személyi titkár, Ombudsmani Hivatal,
Dr. Puss Lajos, az Állami Számvevőszék jogi osztályának főtanácsadója
Dr. Kelemen Balázs számvevő (Állami Számvevőszék kommunikációs és parlamenti kapcsolatok osztálya)
Dr. Gáva Krisztián, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára, számvevő

(Az ülés kezdetének időpontja: 17 óra 10 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP), az eseti bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelet Bizottság! Szeretettel üdvözlöm a bizottság tagjait, a további megjelent, meghívott résztvevőket. Az Alkotmány-előkészítő eseti bizottság ülését megnyitom.

Napirend előtti bejelentés

A napirend megállapítása előtt egy örvendetes bejelentéssel tartozom. Az ellenzéki pártok megállapodtak... (Dr. Lamperth Mónika közbeszól.) Pontosabban az ellenzéki pártok elfogadták azt a közvetítő javaslatomat valamennyien, amit én gondoltam megtenni annak érdekében, hogy az ellenzéki pártoknak együttes álláspontja jelenjen meg a társelnöki tisztségek betöltését illetően.

Amit önök itt találnak Lamperth Mónika, az MSZP-frakció közjogi kabinetjének vezetője által citáltan, az ennek a megállapodásnak csak egy eleme. A megállapodás a maga teljességében a következőképpen hangzik - és itt egy pillanatra megállok -, mivel írásban rögzítve nincs, a jegyzőkönyvbe diktálással kerül írásban rögzítésre. Ha tehát valamiben pontatlan lenne, amit én mondok, akkor kérem, jelezzék, természetesen akkor nincs javaslat és nincs megállapodás.

Az előzetes egyeztetések szerint a következőképpen kerül sor a még nyitva álló társfelelősi tisztségek betöltésére: az alkotmányos alapértékek, azaz 1. munkacsoportban társfelelős dr. Schiffer András, Lehet Más a Politika; az alapvető jogok és kötelességek, azaz 2. munkacsoportban társfelelős dr. Gaudi-Nagy Tamás, Jobbik; a kormányzati rendszer és hatalomgyakorlás formáiban társfelelős dr. Lamperth Mónika, MSZP; az igazságszolgáltatásról nem kell rendelkezünk, mert ott már a múlt héten megválasztottuk a felelőst és a társfelelőst is; a helyi önkormányzatok tekintetében társfelelős Ipkovich György, MSZP; a közpénzügyekről szintén nem kell rendelkezni, mert ott is döntés történt; végül az összegző munkacsoport tekintetében 4 társfelelős van, a kormánykoalíció oldaláról, a Fidesz részéről dr. Balsai István, az ellenzékiek részéről pedig mindhárom ellenzéki párt ad egy társfelelőst, tehát Tóbiás József, MSZP, dr. Gyüre Csaba, Jobbik, dr. Schiffer András, Lehet Más a Politika. Kérdezem, van-e észrevétel az elmondottakkal kapcsolatban, vagyis hüen diktáltam-e be a megállapodást, vagy sem. Novák Előd!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm, valóban van néhány észrevételem. Az első az, hogy én szeretnék részt venni az Országgyűlés plenáris ülésein úgy, ahogy azt a Házzsabály számomra kötelező jelleggel elő is írja.

ELNÖK: Képviselő úr, nem ez a tárgy. Ez napirend előtti tájékoztató, az a kérdésem, hogy korrektül diktáltam-e be a delegáltakat, vagy sem. Ha azt mondja, hogy nem, akkor az egész tárgyalatlan, és az ellenzéki pártok majd megegyeznek, s mindaz, amit mondtam, semmis.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Egy kis türelmet kérek. Először is a napirendet se fogadtuk el, nem értem, mi az, hogy itt most tárgyalunk valamit, miközben még napirendet sem fogadtunk el. Azt kérem, hogy először fogadjunk el egy napirendet, és utána folytassuk az ülést, de egyébként az ügyrendi javaslatom az, hogy ezt az ülést most függesztjük fel, és folytassuk egy olyan pillanatban, amikor nincsen plenáris ülés.

ELNÖK: Képviselő úr, napirend előtt nincs ügyrendi javaslat, ez a Házzsabályból következik; nem teszi lehetővé a Házzsabály. A szavait úgy értelmezem, hogy nem vonja kétségbe, hogy a megállapodást helyesen diktáltam jegyzőkönyvbe. Gyüre Csaba!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Annyiban szólnék csak, hogy az elmúlt ülésen elfogadtuk azt, hogy az összegző munkacsoportba helyettem Gaudi-Nagy Tamás kerül, és ilyen alapon ő lesz a munkacsoport társfelelőse.

ELNÖK: Köszönöm szépen, ez a korrekció korrekt, mert előttem még az a névsor szerepelt, ahol Gyüre Csaba volt, de ez tényleg változott, és úgy szavaztuk meg ideiglenes jelleggel az összegző munkacsoportot, hogy nem Gyüre Csaba képviseli abban a Jobbikot, hanem dr. Gaudi-Nagy Tamás, így ellenzéki társfelelősként a 7. munkacsoportban dr. Gaudi-Nagy Tamás került a megállapodás szerint elfogadásra.

Mivel delegálásról van szó, és mivel a delegálás az általam most jegyzőkönyvbe diktált megállapodás szerint történt, ezért ebben a kérdésben szavazásra nincsen szükség. Köszönöm szépen.

A napirendi javaslat elfogadása

Most következik a napirend megállapítása. Szeretném előrebocsátani, megelőzendő minden vitát, hogy a Házaszabály 47. § (4) és (6) bekezdése, a 81. § (3) bekezdése és a 75. § (1) bekezdése, valamint a 31/2002-2006-os ügyrendi bizottsági általános érvényű állásfoglalás értelmében a bizottság a napirendjéről vita nélkül szavaz. Írásban lehet a napirenddel kapcsolatban az ülés előtt ellenjavaslatot tenni. Ilyen javaslat nem érkezett, tehát határozathozatal következik arról, hogy ki fogadja el a napirendet.

Mielőtt a szavazást elrendelem, a helyettesítés rendjét jegyzőkönyvben rögzítjük. Bohács Zsoltot Gulyás Gergely helyettesíti, Bóka Istvánt Dorkota Lajos, Kocsis Mátét Kerényi János, Hiller Istvánt Bárándy Gergely, Szekeres Imrét Lamperth Mónika, Kovács Ferencet Kozma Péter és Balsai Istvánt magam, Salamon László helyettesíti. Akik helyettesítenek, azok a tábla felmutatásával, vagy két kézzel szavazzanak - elég nagy a tábla -, ha nem esik nehezükre, akkor azt használják.

Ki ért egyet a napirenddel? Az igenlő szavazatokat számolom. *(Szavazás.)* 35 igen szavazat. Ki nem támogatja a napirendet? *(Szavazás.)* 2 nem támogatja. Ki tartózkodott? *(Nincs jelentkező.)*

Megállapítom, hogy a bizottság a napirendet elfogadta.

A bizottság kezelésében lévő anyagok nyilvánosságának kérdése

Tekintettel arra, hogy a napirendi pontnál a vitában részt kívánok venni, az ülés további vezetését annak berekesztéséig Gulyás Gergely alelnök úrnak adom át. Kérem, alelnök úr, fáradjon ide, mert itt tudja a megfelelő gombokat megnyomni, az instrukciókat kiadni, ugyanis nem alkalmi az elnökségben a váltás. *(Gulyás Gergely helyet cserél dr. Salamon Lászlóval.)*

(Az elnöklést Gulyás Gergely, a bizottság alelnöke veszi át.)

GULYÁS GERGELY (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. A napirendet elfogadtuk, kérdezem, ki az, aki a napirendi ponthoz hozzá kíván szólni. *(Dr. Salamon László jelentkezik.)* Salamon László elnök urat illeti a szó, parancsoljon!

Észrevételek, hozzászólások, javaslatok

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Egy pillanat türelmet kérek, az irataimat elrendezem.

Tisztelt Bizottság! Múlt heti ülésünkön a bizottsághoz beérkezett javaslatok, észrevételek - összefoglalóan mondanám -, anyagok kezelésével kapcsolatosan nem tudtunk

döntést kialakítani. Az általam előadott javaslat nem kapott többséget, ha jól emlékszem, 16 igen szavazattal szemben az ellen- és tartózkodó szavazatok együttesen 16 szavazatot tettek ki, és az alternatív javaslatként beterjesztett Novák Előd-féle javaslat - itt most számokat nem fogok tudni mondani - még nagyobb arányban szenvedett hajótörést, hogy így mondjam.

A bizottság adatkezelő, a bizottságnak ebben a kérdésben döntenie kell, nem mondhatja azt, hogy nem hoz döntést. Sok mindent megtehet a bizottság, és nem ugyanazok a következményei persze a bizottság döntésének, nyilván az ilyen vagy olyan döntés... (*Hangos beszélgetés, zaj az ülésteremben.*)

ELNÖK: Kérem, hogy mindenki legyen szíves figyelemmel kíséreni a munkát. Köszönöm.

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Az ilyen-olyan döntés felvet bizonyos következményeket, de szerintem egyet végképp nem tehet meg a bizottság, hogy nem hoz döntést.

A magam részéről változatlanul fenntartom azt a javaslatomat, amit a múlt heti ülésünkön, a szeptember 7-i ülésünkön előterjesztettem, azt most megismétlem. Az így szól: a bizottság a beérkező véleményeket és javaslatokat - az állami szervek által adottak kivételével - döntés-előkészítő adatként kezeli, és azok nyilvánosságra hozatalához kikéri a véleménynyilvánító, illetve a javaslattevő hozzájárulását.

Megjegyzem, hogy a másik változat logikailag csak az lehet, hogy a bizottsághoz beérkezett vélemények és javaslatok minden korlátozás nélkül nyilvánosak. Az én személyes véleményem szerint a két variáció közül az egyiket meg kell szavaznia a bizottságnak, vagy azt teszi, hogy nem hoz döntést a kérdésben, ezt tegyük világossá!

Ezek után a magam javaslatát szeretném megindokolni. Annak előrebocsátásával kezdem, hogy (*Zaj, nevetgélés a kormánypárti képviselők közt.*) a transzparencia politikai és alapvetően jogi értelemben nem lehet kétséges.

ELNÖK: Csendet kérek szépen!

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Nyilvánvalóan a bizottság munkájának minden tekintetben történő átláthatóságától a bizottság tevékenységének hitelessége függ, legalábbis erőteljesen befolyásolja, tehát úgy gondolom, hogy ez az egyik kiinduló alapunk. A másik, hogy - fölmérve az adott helyzetet - jogi problémák felmerülésével kell számolnunk. Lehet, hogy csak nagyon csekély, elenyésző mértékben, de ha csak egy esetben is, akkor is úgy gondolom, hogy arra tekintettel kell lennünk. Ezeket a jogi problémákat és ezeknek a jogi problémáknak a megoldását össze kell hangolnunk a transzparencia elvével. Szeretném példákkal megvilágítani azokat a jogi helyzeteket - valószínűleg, ezek nem teljes körűek, de nagyon érzékenyek -, amik például előadódhatnak.

A bizottság nagyon fontosnak tartja, minden frakció, hogy a határainkon túl élő magyarság képviselői is véleményt nyilváníthassanak a vitában. Elképzelhető, hogy valamelyik határainkon kívül élő véleménynyilvánító a magyar alkotmánnyal kapcsolatban - mert erről beszélünk - olyan javaslatot, véleményt fejt ki, amelynek nyilvánossága esetében esetleg öt hátrányos következmények érhetik, adott esetben akár szabadságának elvesztése, de éppen elégséges, hogyha egzisztenciális törést szenved véleménye miatt saját hazájában, vagy mondjuk megvadult sovíniszta erők atrocitását kell elszenvednie. Én ilyenért a magam személyében sem erkölcsi, sem jogi felelősséget nem vagyok hajlandó vállalni.

Azt gondolom, hogy ennek nem lehet kitenni a határainkon kívül élő magyart, aki ebben a kérdésben arra vállalkozik, hogy a magyar alkotmányról nyilatkozzék, és javaslatokat tegyen. Gondoljunk csak arra, hogy milyen fontosnak tartunk történeti értékeket, a Szent

Korona-tanát, a magyar államiság kérdéseit, egy sor olyan kérdést, aminél a véleménynyilvánításnak ilyen vagy olyan következményei lehetnek.

De szeretném hozzátenni, hogy azt gondolom, belföldi relációban sem lehet abszolúte kizárni, hogy valamilyen véleménynyilvánítás, amit a véleménynyilvánító nem a nyilvánosságnak szán, magára nézve esetlegesen hátrányos következménnyel jár. Nem lehet kizárni ezt a magánszférában sem, és nem lehet kizárni az intézményi szférában sem. Mi bármennyire is elítéljük az ilyen esetleges reakciókat, a problémát ezzel orvosolni nem tudjuk. Én egy ilyen természetű hátrányos következményért a magam személyében nem kívánok semmiféle felelősséget vállalni.

A véleménynyilvánítók véleménynyilvánításában, amit nem gondolják, hogy nyilvánosságra kerül, előfordulhatnak olyan kitételek, személyek, adott esetben mások minősítése, amely különböző jogi eljárásokat vonhat maga után. Ezt sem gondolom megengedhetőnek, hogy ilyenek a véleménynyilvánítókat kitegyük.

Van egy másik kör, a politikai tevékenységet nem gyakorolható személyek köre. A hivatásos állományú katonák, bírák, ügyészek, akár alkotmánybírák is - de most nem az Alkotmánybíróság elnökére gondolok, akit megkerestünk, hanem egyébként az Alkotmánybíróság tagjaira - politikai tevékenységet nem folytathatnak. Úgy gondolom, hogy ez nem lehet akadálya annak, hogy a bizottság felé a véleményüket alkotmányos kérdésekben megjelenítsék, értékeljék az ország alkotmányos állapotát, a kormányzat alkotmányjogi helyzetét, pozícióját, a bírói, alkotmánybírói, ügyészi hatalmi ágak helyzetét és szerepét. Abban a pillanatban azonban, ahogy ez nyilvánosságra kerül, véleményem szerint, úgy is megítélhető a dolog, hogy beleeshet a politikai tevékenység gyakorlásának a tilalmába.

Egy utolsó példát mondok, és még egyszer mondom, nem biztos, hogy valamennyi lehetőséget érintem, sőt, biztos, hogy valamennyi lehetséges és előforduló konfliktusra, problémára kimerítő példákat ezek nem képeznek, de még egy utolsó gondolatot tennék hozzá. Mondjuk, van egy tudományos publikációra készülő tudós, aki a publikációja kiadása előtt van, és ennek egy részét elküldi a bizottságnak. Ha a bizottság ezt megjelenti, akkor ezzel szerzői jogok sérülhetnek. Tisztelt Bíróság! (*Derűltég. - Zaj az ülésteremben.*) Elnézést kérek!

Tisztelt Bizottság! Én azt gondolom, ezek azok a személyiségi, szerzői jogi kérdések, amelyek konkurálhatnak a transzparencia érdekével, és még egyszer mondom, hogy számomra alapvetően morális kérdés, hogy úgy gondolom, hogy ezeket az érdekeket semmibe venni nem lehet. Változatlanul az az álláspontom, hogy egy nagyon egyszerű megoldás áll a rendelkezésünkre, amely egyébként a tényleges jogi helyzetnek tökéletesen megfelel. A jogi problémák felvázolása után a jogi álláspont megalapozását szeretném röviden előadni.

Az ide beérkező vélemények és javaslatok az én jogi meggyőződésem szerint nem nyilvános döntés-előkészítő anyagok, amelyeknek megismerése természetesen engedélyezhető, és nagyon kívánatosnak is tartom egyébként, mérlegelés alapján. Ennek a mérlegelésnek véleményem szerint egyetlen szempontja lehet, a véleménynyilvánító ehhez történő hozzájárulása.

Befejezésül engedjék meg, hogy más területekről mondjak példákat. A Fővárosi Ítéltábla jogerős előítéletében döntés-előkészítő anyagnak minősítette a Petrétei-féle komplett alkotmánytervezetet. Nem egy véleményt, nem egy javaslatot, hanem azt az alkotmánytervezetet, amit... (*Dr. Schiffer András: Ez nem így van!*) Képviselő úr!

ELNÖK: Képviselő úr, hadd fejezze be az elnök úr, és azt követően Schiffer képviselő úr is kifejtheti az álláspontját.

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Ott ugyan a Társaság a Szabadságjogokért volt a felperes, ha nem tévedek, de ebben nem vagyok biztos, az alperes pedig az Igazságügyi és

Rendészeti Minisztérium, és a bíróság elutasította a felperesi keresetet ennek az alkotmánytervezetnek a közzététele tekintetben.

Egy másik: az Alkotmánybíróság minden, az alkotmányhoz érkezett utólagos normakontroll iránti kérelem esetében a normakontroll beterjesztőjét előzetesen nyilatkoztatja, hogy hozzájárul-e a kérelem és természetesen a saját személyének nyilvánosságra hozatala tekintetében. Úgy gondolom, hogy ezek olyan analógiák, amelyek ezt a kifejtett jogi álláspontot alátámasztják.

Befejezem a hozzászólásomat, és elnézést, hogy ez talán hosszabbra sikeredett a kérdés bonyolultsága okán. Én azt kérem, hogy a bizottság az álláspontom szerinti döntést hozza meg, hogy Mátrai Márta alelnök asszony, akit egyébként felhatalmaztam ennek a kérdésnek az operatív kezelésére, ennek megfelelően egyértelműen tudjon eljárni. Hozzáteszem még egyszer, az a fontos, hogy mindenképpen valamilyen döntés szülessen. Ha a bizottság ezzel a döntéssel nem ért egyet, amit én nagyon nem szeretnék, és még egyszer mondom, amit én nem fogok támogatni, akkor effektíve mondja ki, hogy az adatok minden korlátozás nélkül nyilvánosak. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm. Bejelentem, hogy dr. Turi-Kovács Béla képviselőtársunkat Székyné dr. Sztrémi Melinda helyettesíti. Megadom a szót Lamperth képviselő asszonynak a jelentkezések sorrendjében.

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném kifejezni abbéli aggodalmunkat a Magyar Szocialista Párt nevében, hogy ez a bizottság most már néhány hónapja megalakult, és eddig csak formai ügyekkel foglalkoztunk, miközben iszonyatosan halad az idő. Az Országgyűlés a legjobb érvelés és aggodalmat kifejező hozzászólás ellenére is elfogadta azt a módosító indítványt, amely munkánk határidejét ténylegesen lerövidítette. Azóta tudjuk már, hogy ennek politikai oka volt, hiszen a miniszterelnök tavaszra rendelte el az írásos alkotmányt, és ezért szerette volna a mi bizottságunk idejét lényegesen lerövidíteni. Mi ezt rendkívül aggályosnak tartjuk.

Rá fogok térni a kérdésre természetesen, ami a napirendet illeti, de szeretném, ha képviselőtársaim is végiggondolnák, hogy mi itt agyon rendszabályozzuk magunkat alcsoport meg főcsoport, alfőnök meg főnök, és mindenféle döntést hozunk, miközben a tartalomról még semmilyen szó nem esett. Ezt rendkívül aggályosnak tartja a Magyar Szocialista Párt.

Ami a konkrét kérdést illeti, a mi felfogásunkban az alkotmányozó folyamat a legszélesebb értelemben vett közügy. Lehet ennek a kérdésnek, amit most napirenden tárgyalunk, a politikai és a jogi aspektusát is vizsgálni, sőt, nyilván indokolt is mind a kettőt, de én először hadd mondjam el a politikai aspektusát.

Ha igaz az, és mi ezt igaznak tartjuk, hogy ez a legszélesebb értelemben vett közügy, akkor azok a szervezetek, amelyek felkérést kaptak a bizottságtól a frakciók javaslata alapján - még egyszer hangsúlyozom, a bizottságtól a frakciók javaslata alapján -, azt gondolom, megtiszteltetésnek kell tartásuk azt, hogy a Magyar Köztársaság Alkotmány-előkészítő eseti bizottsága az ő véleményükre külön is kíváncsi. Nem egyenként a képviselőknek, még csak nem is a bizottságnak küldik meg ők a javaslatukat, hanem egy olyan folyamathoz csatlakoznak, az alkotmányozás folyamatához, ami a legszélesebb értelemben vett közügy, tehát nem is lehet kérdéses, hogy minden ilyen javaslat nyilvános kell, hogy legyen.

Tehát, ha elfogadom azt, és miért ne fogadnám el, amit Salamon elnök úr fölállított, hogy két változat közül lehet választani, akkor én az utóbbit választanám. Az MSZP-nek az az álláspontja ugyanis, hogy korlátozás nélkül nyilvános valamennyi ilyen javaslat. Természetesen a jogi aggályokat, amiket kifejtett Salamon László, szerintem egészen egyszerűen meg lehet oldani. Amikor felkértük ezeket a szervezeteket, írtunk nekik egy levelet, és nem tudom pontosan, hogy mi ment el ebben a levélben, de lehet egy pótlólagos

levelet küldeni, és abba bele kell kérni, hogy kérjük a tisztelt felkért szervezeteket, hogy vegyék ezt úgy, hogy ezt a nyilvánosságnak is írják, és annak tudatában tegyék meg a javaslatukat, hogy minden egyes ilyen javaslat nyilvános lesz. Reményeim szerint a modern eszközök segítségével, az interneten is teljeskörűen hozzáférhetőek lesznek ezek a vélemények. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kormánypárti részről van-e felszólalási szándék? *(Nincs jelentkező.)* Nincsen. Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen. Menjünk sorjában! Először is nagy tisztelettel, de helyre kell igazítanom Salamon képviselőtársamat. Először is megjegyzem, rendkívül sajnálatos, sőt mondhatom, szégyenletes az, hogy most itt erről beszélünk. Nemcsak azért, amit Lamperth képviselőtársam elmondott - ezt nem is kívánom megismételni -, hogy még mindig itt tartunk, hanem azért, mert úgy tűnik, hogy Salamon László 108 nap után megtanulta azokat a különböző kerülő érveket, amikkel az előző kormányok az előző 8 évben operáltak, hogyha valami adatra az állampolgárok kíváncsiak voltak. A Medgyessy-Gyurcsány-Bajnai-kormányok idején ugyanilyen típusú álságos érvekkel operált a hatalom, mint amit most ön elmondott.

Látszik ez a tényeken, mert mindkét ügyben, amit ön említett, volt szerencsém nekem eljárni felperes képviselőként mind a két perben. Az alkotmánytervezet ügyében másodfokon történetesen pernyertes volt a felperes, a Legfelsőbb Bíróság perjogi okok miatt utalta vissza új eljárásra - azóta se történt semmi - ezt az ügyet. A másik ügy, ez a bizonyos AB-indítvány ügye, amelyik Hende Csaba és társai indítványa volt.

Először is nagyon sántít az analógia, ugyanis ott nem a döntés-előkészítő anyag státusza volt a probléma, mint most itt, hanem a személyes adatok védelme. Valóban született egy jogerős elutasító ítélet, Salamon képviselőtársam, csak az a helyzet, hogy 2009. április 14-én a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság 37374/05. számon Magyarországot elmarasztalta ezért; elmarasztalta. Tehát egy nemzetközi egyezménynek sem felelt meg az a gyakorlat, ahogyan akkor a magyar igazságszolgáltatás eljárta.

Egyébként pedig a hasonló ügyekre nézve irányadó az Alkotmánybíróság 2004-es határozata, amelyik értelmezte az automatikus nyilvánosságkorlátozásnak az alkotmányos státuszát. Innentől kezdve, egyébként egybevágóan jó néhány európai bírósági, illetve hazai jogerős ítélettel, akkor lehet valamit döntés-előkészítő anyagnak minősíteni, akkor terjed ki az automatikus nyilvánosságkorlátozás, hogyha az adott adatkezelő szerv saját szervezete rendszerén belül keletkezik az anyag.

Tehát az, hogy én a saját frakciónak mit küldök meg, mit levelezünk egymással, erre adott esetben kiterjedhet. Ha az adott szervhez - és ez adott esetben a bizottság - a bizottságon kívülről érkezik bármilyen vélemény, arra vonatkozik az információszabadság. Van eseti döntés arról, hogy például egy környezetvédelmi hatósági eljárásban, ha a hatóság egyébként egy magáncéget bíz meg a szakvélemény elkészítésével, erre szintén nem terjed ki az automatikus nyilvánosságkorlátozás, nem számít döntés-előkészítő anyagnak egész egyszerűen azért, mert annak a kft.-nek a vezetői nem részei a közigazgatásnak.

2004-ben az Alkotmánybíróság azt mondta ki, hogy alkotmányosan azért és csak azért tolerálható ez az intézmény, mert ha ez nem lenne, tehát az automatikus nyilvánosságkorlátozás, mint intézmény nem lenne, a közigazgatás pártatlan és befolyásmentes működése, mint alkotmányos cél kerülne veszélybe. Tehát, ugye, értjük miről van szó? Hogyha a főosztályvezetőknek mondjuk a helyettes államtitkárral folytatott levelezéseire nem terjedne ki az automatikus nyilvánosságkorlátozás, ez valóban komoly alkotmányos problémákat okozna.

Az, hogy egy szervezet, legyen az egy egyetemi tanszék, vagy legyen egy társadalmi szervezet, akit fölker a saját véleménye megalapozásáért az Országgyűlés egyik bizottsága, hogy adjon szakvéleményt, és ő ad egy szakvéleményt, az, hogy ez nyilvánosságra kerül, ez semmiféle alkotmányos értéket nem sért.

A szerzői jogra való hivatkozás pedig teljesen alaptalan. Tessék megnézni a szerzői jogi törvényt, akkor lehet ilyen, akkor jöhet egyáltalán szóba a szerzői jog, hogyha valaki előzetesen ilyen nyilatkozatot tett. Ez nem áll meg. Legyen világos, hogy az adatvédelmi törvény alapján milyen indokok miatt lehet korlátozni, és csak azokból az indokokból lehet korlátozni; erről taxatív felsorolás van az adatvédelmi törvényben.

Az előző kormányban hasonlóan önhöz, Salamon képviselőtársam, előszeretettel hivatkoztak egyébként különböző korlátozó okokra ilyen hajánál fogva előrángatott logikával, ez az üzleti titok volt. Szerzői jogi érvelés egyébként még csak felsorolva sincsen az adatvédelmi törvényben, üzleti titokra hivatkozott a Gyurcsány-Kóka-kormány nem egyszer, amikor a különböző sundám-bundám ügyleteiket próbálták a különböző jogvédő szervezetek felderíteni. Elégge elszomorító, hogy a kormányváltás, az önök állítólagos forradalma után most ott tartunk, hogy önök ugyanazzal a logikával próbálják a nyilvánosságot kizárni, ahogyan egyébként a bukott kormánykoalíció ezt tette.

És még valamit: a parlamenti vitában mi pontosan amellet érveltünk, hogy mielőtt ez a bizottság létrejön, éppen hogy ki kellene nyitni a folyamatot, és arról kellene beszélgetnünk, hogyan lehet egy olyan alkotmányozást csinálni, ami minél több embert ebben az országban bevon az alkotmányozás folyamatába. Ez nem öncél, hanem hogyha transzparens ez a folyamat, és minél több állampolgári közösségre kiterjed, akkor lehet reményünk arra, hogy 5-10-20 év múlva a most létrejövő alkotmány nem néz szembe ugyanolyan legitimációs kihívásokkal, mint amilyennel most a felváltani kívánt alkotmány szembenéz.

Tehát ez nem pusztán csak jogászkodás, hogy követeljük a teljes transzparenciát feltételek nélkül. Ha már ennek keresztbefeküdtek, hogy alapozzuk meg a mélyebb társadalmi részvételt, azt vegyék tekintetbe, hogy minél inkább korlátozzuk az átláthatóságot, minél kevésbé transzparens az állampolgárok számára az, hogy milyen érvek alapján, milyen döntés születik, annál inkább kockáztatjuk azt, hogyha fordul a széljárás, akkor 4 év múlva, 8 év múlva, 20 év múlva ugyanilyen legitimációs kihívásokkal fog a magyar demokrácia szembenézni.

Egyébként Salamon képviselőtársamnak csak még annyit, hogy a helyzet az, ha nem hozunk döntést, akkor sem történik semmi, ugyanis a törvény dönt, ezek a beérkezett vélemények közérdekű adatok. Ha valaki a közérdekű adatokat eltitkolja, és ugye ilyenre is volt már példa, mondjuk négy évvel ezelőtt, az büncselekményt követ el. Tehát a törvény szava teljesen tiszta ebben a kérdésben.

Természetesen a magyar állampolgárnak joga van arra, hogy úgy küldjön meg véleményt, hogy kérje azt, hogy ne hozzák nyilvánosságra, nyilván ezt akkor adott esetben mérlegelni kell, de főszabály szerint, főleg, amit ez a bizottság bekér véleményeket, ezek nyilvánosak. Ezt támasztják alá a magyar bírósági döntések is, ráadásul a strasbourgi Emberi Jogi Bíróságnak az egyébként egyetlen idevágó döntése is.

ELNÖK: Köszönöm. Vejkey képviselő úr, utána Novák képviselő úr, majd Gruber képviselő úr és Bárándy képviselő úr. Vejkey képviselő úr, parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Rövid leszek. Álláspontom szerint konfúz az MSZP felelős álláspontja, mert most a legszélesebb nyilvánosságot kívánja, azonban az imént ismertetett szerepből nyilvánvaló volt, hogy még pár hónappal ezelőtt ezzel ellentétes állásponton volt.

A másik fontos tényező, amiről beszélnünk kell, hogy mi az egységes magyar nemzetben gondolkodunk, és a magyar nemzetben vannak magyar állampolgárok és nem magyar állampolgárok is. A magyar állampolgárnak valóban joga, hogy kérjen valamit, hogy nyilvánosságra hozzanak, vagy ne hozzanak nyilvánosságra valamit, azonban azon honfitársaink, akik nem magyar állampolgárok, ezt joghatályosan nem tudják kérni. Ebből következően a határon túli magyar nemzetiségű jogtudósok tulajdonképpen ki lennének zárva a teljes alkotmányozásból, mert gondoljunk csak bele, hogyha elkezdenének történelmi alkotmányról írni, ezeréves magyarságról, ezeréves magyar államról, akkor milyen bánásmódban lenne részük utána? Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Novák képviselő úr, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Olyan érzésem van, hogy szórakoznak velünk. Ilyen elképesztő javaslat miatt kell egy újabb ülést összehívni, ráadásul a plenáris üléssel egy időben, hogy a házszabálybeli köteletségünknek ne tudjunk eleget tenni, és ne tudjunk részt venni az Országgyűlés vitáin, ezt valami elképesztőnek tartom. Főleg azok után, hogy gyakorlatilag nem kapta meg a szükséges többséget ez a javaslat, egyszer már el lett utasítva ez a javaslat, ami nagy dolog, mert azért, ha a bizottság kormánypárti elnöke előterjeszt valamit, általában katona módra meg szoktak szavazni mindent; ebből tanulni kellett volna, hogy nem lehet itt mindent kiskirályként megszavaztatni. Azt gondolom, hogy ez igenis így van, és nem lehet N+1-szer beterjeszteni, azt gondolom, ugyanazt a javaslatot.

Azért is érzem azt, hogy egy kicsit szórakoznak velünk, mert nem kaptunk választ arra, hogy miniszterelnök úr kétes legitimitású testülete már írja-e az alkotmányt, esetleg már meg is írta, és ugyanúgy majd esetleg egy vagy két nappal előtte fogják beterjeszteni, esetleg csak néhány órával annak vitája előtt, ahogy sokszor előfordult ez a különböző, már féltucatnyi alkotmánymódosítás során az elmúlt hónapokban. Ezt tarthatatlannak vélem, és ugyanígy a határon túliak kizárását is. És most egy újabb lépés történik annak irányában, hogy ne folyjon a közbeszéd arról, hogy mit akarnak a határon túli magyarok, pedig ők is nemzetünk részei, és ha már sajnos itt az Országgyűlésben nem képviseltethetik magukat, mert önök is voltak olyan szívesek leszavazni az ilyen módosító indítványainkat például a kettős állampolgárság kapcsán, akkor örülnénk, ha legalább elmondhatnák valamilyen szinten a véleményüket.

A 13 hazai kisebbség meghívást kapott ebbe a bizottságba, ellenben a határon túli magyarok kisebbségeit invitáló javaslatainkat leszavazták, aztán most, amikor behozzák saját szervezetként például a Székely Nemzeti Tanácsot vagy a Magyarok Világszövetségét, megpróbálják mondvacsinált okokkal az ő véleményüket valahogy eldugni, hogy azt majd esetleg, ha akarják, hozzák nyilvánosságra maguk; nyilván annak olyan nagy médianyilvánossága nem lesz, mintha méltó módon, a parlament honlapján jelenik meg.

Nem tartom jogosnak azokat a fenntartásokat, amelyeket Salamon képviselő úr megfogalmazott, hiszen a véleménynyilvánítás szabadsága minden környező országban megvan. Egyedül Magyarországon akarták ezt önök eltörölni az alkotmányból, de heves ellenzéki tiltakozás hatására végül bennmaradt - szólásszabadságra akarták lecserélni -, de végül bennmaradt a véleménynyilvánítás szabadsága. Tegyük hozzá, hogy a szomszéd államokban nem is merül fel a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozása, tehát nem fogja őket ezért semmilyen üldöztetés érni.

Azonkívül van itt egy pikáns párhuzam. Amikor a múltkori ülésünkön megint nem a lényegről beszéltünk, és tényleg elképesztő, hogy még nem tudtunk érdemi munkát végezni, amikor egy mondvacsinált ügyel, a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom postásának lábjegyzetéről folytattunk hosszas vitákat, akkor föl sem merült az, hogy az ő levelüket nyilvánosságra lehet-e hozni. Sőt, elnök úr nyilvánosságra hozta itt, a nyilvános ülésen, és

annak nyilvános jegyzőkönyvében nyilvánvalóan benne van az, hogy ők mit válaszoltak. Akkor föl sem merült, nem kérdezte meg a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalmat, hogy tényleg a nyilvánosságnak szánja-e; mellesleg hadd jegyezzem meg, erre az lett volna a válaszuk, hogy az egy automatikus lábjegyzet volt, és nem a nyilvánosságnak szánják, mi több, nem is nyújtottak be még ez irányú javaslatot, tehát olyannyira ez nem a hivatalos véleményük. De persze a HVIM-nél föl se merült, hogy ők mit akarnak, hogy ez nekik sérti-e valamilyen jogukat, esetleg a munkahelyről kirúgják-e őket emiatt, ez föl se merült önöknél, de addig más szervezeteknél, másokkal elővigyázatosabbak lennének, hogy megkérdezzük őket, hogy ezt a nyilvánosságnak szánják-e.

Nos, idén emlékeztünk április 29-én az MDF-SZDSZ-paktum 20. évfordulójára. Nagyon méltatlannak tartom, hogy ezt önök most úgy akarják megünnepelni, hogy ezt a fajta paktumozást folytatni szeretnék; vagy lehet, hogy csak egyes számban kell most már beszélnem, nagyon remélem, hogy egyedül Salamon képviselő úrnak ez a véleménye. Tehát ezt a paktumozást, amit elkezdtek sajnos itt, az úgynevezett rendszerváltás során, aminek következtében eljutottunk oda, hogy még mindig ideiglenes módon itt van ez az alkotmány a nyakunkon ugyanúgy, ahogy a múltkori ülésünkön is csak ideiglenes módon választottunk tisztségviselőket, mert hát, annyira ráérünk, és elképesztőek ezek az indokolások. Itt tartunk valahol.

Amikor múltkor elmondtam, és azt gondoltam, ezzel már a vitát le lehet zárni, de akkor hadd gyorsítsam meg most a véleménynyilvánítást. A Jobbik a saját honlapján minden beérkező javaslatot nyilvánosságra fog hozni. Azért ne próbálják meg korlátozni, hogy úgysem fog nyilvánosságra kerülni mondjuk a Székely Nemzeti Tanácsnak a véleménye, a Jobbik a honlapján mindent nyilvánosságra fog hozni, hiszen mi képviselőként ezekbe bele tudunk tekinteni, a mi jogértelmezésünk szerint, amihez nem kell professzornak lenni, ezek nyilvános adatok, tehát közzé fogjuk tenni. Ezek után már nem olyan nagy kérdés, hogy a parlament honlapján fenn lesz-e, de mi azért azt gondoljuk, hogy illene tartani a parlament.hu létét, és méltóbb lenne, ha oda kerülhetne fel. De hogy mégis, elnök úrhoz hasonlóan csak a saját javaslatomat terjesszem elő megint és megint, amíg el nem fogadom, hogy ezt bizony leszavazták, hadd terjesszek elő valamiféle kompromisszumos javaslatot.

Azt javaslom, hogy levélben hívjuk föl a szervezetek figyelmét, hogy akkor tudjuk figyelembe venni a véleményüket, hogyha ezt a nyilvánosságnak szánják, mert Magyarországon, minő csoda, az alkotmányozás a nyilvánosság előtt zajlik, és nem pedig valamiféle háttérpaktumok sorozataként. Valamint fönntarthatjuk azt a jogot is, hogy az adott szervezet visszavonhassa ez irányú javaslatát, tehát, hogyha utólag úgy ítélné meg, hogy ez mégsem hozható nyilvánosságra, akkor ezt természetesen le tudjuk szedni esetleg a honlapról; bár ezt utólag már nem érzem igazán indokoltnak.

A másik fenntartásom, amit Vejkey képviselőtársam megint kivetített ránk, ez a bizonyos frusztrációjuk, amit rendszeresen hallunk az interpellációra adott válaszként is, hogy mindig visszaatlnak arra, hogy az MSZP mit csinált itt az elmúlt 8 évben. Én megértem, minket is nagyon sokkolt, de ne rajtunk éljék ki, a mindenkori teljes ellenzéken azt, hogy na most aztán visszaadják, és ugyanezt megkapják, hogy akkor most mi titkosítunk. Mellesleg nem is áll egészen a párhuzam, hiszen a titkosítás leginkább karöltve működött. Tavaly decemberben ugyanis a kétharmados titkosítási törvényt bizony egymással karöltve, szokás szerint feltétel nélkül szavazta meg a Fidesz is, amibe beletartozott, hogy bármit titkosítani lehet, a bíróság sem vizsgálhatja felül, bűncselekményeket is titkosítani lehet jogszerűen, és sok minden abszurd dolog beletartozott, és hiába voltak erre módosító javaslatok, ezeket mind leszavazták.

Tehát ez a fajta titkosítás, én azt gondolom, hogy nem folytatható tovább, és mivel a véleménynyilvánítás szabadsága minden környező államban, és Magyarországon is elvileg megvan, nem büntetendő egy alkotmánykonceptió közzététele, ezért az a határozott

álláspontunk, hogy ezt a parlament honlapján is közzé kell tenni. Nem hisszük, hogy ezek a szervezetek, akik beküldenék a véleményüket, ne mernék vállalni a nyilvánosság előtt a szakmai javaslataikat. Ha pedig valamelyik szervezet - nyilván mindenki magából indul ki -, ha az önök által javasolt szervezetek közül valamelyiknél mégis az állna fenn, hogy nem merik nyilvánosságra hozni a javaslatukat, még akkor sem, ha egy kétharmados kormányoldal áll mögöttük, akkor azt üzenem nekik, hogy "gyáva népnek nincs hazája".

ELNÖK: Mindenekelőtt két helyettesítést szeretnék bejelenteni: dr. Szakács Imre helyettesíti dr. Vitányi Istvánt és Szilágyi Pétert pedig Schiffer András képviselőtársunk helyettesíti.

Azzal kapcsolatosan pedig, hogy az ülést mikor tartjuk, felhívom Novák Előd képviselőtársunk figyelmét a Házzsabály 67. § (4) bekezdésére, mely szerint "Az Országgyűlés ülésének időtartama alatt, kivéve a szavazások idején, a bizottság ülést tarthat." Most ezt teszi a bizottság, tehát nem házzsabályellenesen járunk el akkor, amikor most tartjuk az ülést.

Egyébként pedig, nem érdemben hozzászólva a vitához, de az eredeti javaslat az volt, hogy ha valaki nem járul ehhez hozzá, akkor mi a teendő. Tehát azokat az eseteket szerintem, hogyha az Székely Nemzeti Tanács vagy a Jobbik által felkért bármelyik szervezet hozzájárul, hogy akkor mi a teendő, ez nem része ennek a vitának, hiszen, hogyha valaki hozzájárul, akkor senki nem akarja a nyilvánosságot korlátozni. A vita, illetve a javaslatfelvetés csak azokra az esetekre vonatkozik, ha valaki nem járul hozzá.

Senki nem akarja a nyilvánosságot korlátozni abban az esetben, hogyha valaki hozzájárul. Az a kérdés, hogy akkor mit tegyen a bizottság, hogyha valaki nem járul ehhez hozzá, hogy akkor is nyilvánosságra kell-e hozni. Szerintem a vita csak erről folyik, de e tekintetben most az előterjesztőt kérdezem, hogy erre vonatkozik-e.

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Én úgy látom, hogy most három javaslat van előttünk, az egyik az én javaslatom, a másik az, amelyik úgy szól, hogy a nyilvánosság minden korlátozás nélkül megvalósítható, és az a javaslat, amit Novák Előd kompromisszumos javaslatként előterjesztett, hogy értesítsünk valamennyi véleménynyilvánítót, hogy akkor tudjuk figyelembe venni a véleményét, ha nyilvánosnak tekinti a véleménynyilvánítását. *(Novák Előd: Úgy pontosítanám, hogy ha beküldik, akkor mi közzé tesszük.)* Most fogjuk értesíteni őket. Tehát kapjon mindenki egy értesítést, hogy ha beküldik, akkor mi közzé tesszük. *(Zaj, hangos beszélgetés.)*

ELNÖK: Jó, tehát van egy harmadik javaslat is, ami arról szól - és ez akár egy szimpatikus javaslat is lehet, de nem akarom, hogy Lamperth Mónika képviselőtársam rovására történjen ez az ötlet, hiszen való igaz, hogy elhangzott ehhez hasonló már a Jobbikot megelőzően az MSZP részéről is. Tehát van egy olyan javaslat, hogy értesítjük az összes szervezetet arról, hogy amennyiben a véleményét beküldi, ebben az esetben a bizottság azt nyilvánosságra hozza. Ezzel kapcsolatosan van-e hozzászólás? Gruber úr képviselő úr várakozik. Parancsoljon, képviselő úr.

DR. GRUBER ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Ellentétben a hangulattal én nagyon élveztem az eddigi hozzászólásokat, mert mind Lamperth Mónika képviselő asszonytól nagyszerű érvelést hallottam, mind Novák Előd véleménynyilvánításában is voltak megszívlelendő dolgok, bár ezt a Szálasi-automatát sajnos továbbra sem tudom elfogadni. Viszont én azt hiszem, hogy közelebb lennénk ahhoz a lépéshez, hogy mindenki szeretne már a saját munkacsoportjában érdemi munkát végezni *(Dr. Szakács Imre: Úgy van!)*, hogyha egy tájékoztató levél menne ki - ahogy Lamperth Mónika is

javasolta - valamennyi általunk felkért szervezethez, illetőleg adott esetben valamilyen fórumon ezt a tájékoztatást a nagy nyilvánosság elé is tárnánk. Tehát nemcsak a felkért szervezeteket, hanem lehetőség szerint mindenkit értesítenénk, hogy várunk mindenféle javaslatot, és csak kérésre, a véleménynyilvánító kérésére kellene ezt a bizonyos korlátozást bevezetni, csak akkor, hogyha a véleménynyilvánító a vélemény beadásával egy időben ezt kérte.

Nem tudom, hogy ez mennyire életszerű, viszont azt hiszem, hogy Salamon képviselőtársam jóérzését is megnyugtathatná az, hogy mindenki, aki válaszol, mindenki, aki véleményt nyilvánít, azzal a tudattal tehetné, hogy nyilvános, de lehetősége lenne arra, hogy korlátozzon bennünket, hogy az ő véleménye ne kerüljön nyilvánosságra, és csak a bizottság elé kerüljön. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy képviselőtársam, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Sok részben, sok tekintetben egyezik az előttem szólókkal az én véleményem is. Először is szeretném azt kiemelni és megerősíteni, hogy az én meglátásom szerint alkotmányozni csak a legteljesebb nyilvánosság bevonásával lehet minden tekintetben. Emlékeztetnék arra is, hogy egyébként az LMP-vel közösen képviseltük azt az álláspontot még a bizottság megalakulása előtt a bizottsági vitában, hogy ez a bizottság társadalmi vitát előkészítő bizottság. Pont Schiffer képviselő úrnak volt az a javaslata, hogy ez a bizottság a társadalmi vitát előkészítő bizottság legyen, és ne az alapelveket megfogalmazó bizottság.

Egyre komolyabban gondoljuk úgy, hogy a nyilvánosság teljes bevonásával kell alkotmányozni. Nem tudom, hogy lehet elképzelni a széles körű társadalmi vitát akkor, amikor alig bő 2-2,5 hónap áll rendelkezésére ennek a bizottságnak, hogy kialakítsa az álláspontját, és még a bizottsági munka közben sem nyílik arra lehetőség, hogy egyébként a közvélemény megismerje azokat az álláspontokat, amelyeket a társadalmi, civil szervezetek, szakértői szervezetek küldtek be az eseti bizottság számára.

Úgy hiszem, hogy aki jogalkotási kérdésben véleményt nyilvánít, és ez, ha úgy tetszik, töretlen volt eddig a parlament működése során, akkor az tudomással bír arról, hogy azt nyilvánosan teszi. Én nem gondolom azt, hogy aki beküld egy véleményt egy parlamenti eseti bizottságnak, ami az alkotmányozásról szól, annak ne lett volna evidencia az, hogy azt itt nyilvánosan meg fogják tárgyalni a bizottság ülésén. És bár erről nincsen bírói gyakorlat, hogy az Alkotmány-előkészítő eseti bizottsághoz beküldött anyagok vonatkozásában mi lesz majd, vagy mi lenne, mi volt a bírói gyakorlat, természetesen én megkockáztatnám azt, hogy ezt megelőlegezem, és a beküldő hozzájárulását ilyen esetben vélelmezni kell, egyébként csatlakozva azokhoz az érvekhez, amiket Schiffer képviselőtársam kifejtett.

Azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, és ezen talán nem sértődik meg senki - másképp fogalmazom kicsit, mint Novák Előd -, hogy a véleményt vállalni kell. Ha valakinek van egy véleménye, és azt beküldi, akkor az vállalja is, vállalja annak a következményeit! Nyilvánvalóan ennek a tudatában küldték be ezek a társadalmi szervezetek a véleményüket.

Tekintettel arra, hogy az a megtiszteltetés ért, hogy az igazságszolgáltatással kapcsolatos munkát, legalábbis az előkészítő munkát én vezetném, mint témafelelős, egy mondatot engedjenek meg még az igazságszolgáltatás köréből vagy a bíróságoktól, ügyészségektől származó véleményekkel kapcsolatban. Ezek a szervezetek természetesen politikai munkát nem végezhetnek, politikai állásfoglalást nem tehetnek, de nem attól válik valami politikai állásfoglalássá, hogy a parlamentnek beküldik, avagy, hogy az nyilvános lesz, vagy nem, hanem, hogy beküldik, vagy nem.

Nekem egyébként meggyőződésem az, és eddig ez a gyakorlat működött is az Országgyűlésben, más bizottságok, állandó bizottságok, eseti bizottságok, illetve

albizottságok tevékenysége során, nem minősül politikai munkának és politikai véleménynyilvánításnak az, hogyha az Országgyűlés hivatalos bizottságában nyilvánít az igazságszolgáltatás képviselője véleményt, azokban a bizottságokban, albizottságokban, eseti bizottságokban, amelyekben egyébként minden parlamenti párt magát képviselteti. Én úgy hiszem, hogy ez a hatalmi ágak együttműködésének az alapja. Ezek a hatalmi ágak nem légüres térben mozogva működnek mintegy külön, hanem mindannyian részei a magyar államiságnak.

Ezeknek a hatalmi ágaknak bizony megvan az együttműködési kötelezettsége. Így tehát, hogyha a bíróságoktól, ügyészségektől vélemény érkezik be, nem tekintem tiltott politikai tevékenységnek, így tehát annak nyilvánosságra kerülése sem az, hiszen nem attól lesz valami tiltott politikai véleménynyilvánítás, vagy nem tiltott politikai véleménynyilvánítás, hogy a nyilvánosság számára hozzáférhető-e vagy sem, hanem attól, hogy megtették-e ezt, vagy sem. Éppen ezért azt gondolom, az arra való hivatkozás, hogy a jogalkalmazó szervektől származó vélemények nyilvánosságra hozatala bármiféle problémát vetne fel, nem megalapozott az elnök úr részéről, illetve azok részéről, akik ezt az álláspontot képviselik.

Összefoglalva, tehát én azt gondolom, hogy egyetlen helyes döntés van, az, hogyha azok az anyagok, amelyek beküldésre kerülnek - ahogy Lamperth Mónika képviselőtársam is javasolta, és én így értettem a javaslatát -, azok minden további nélkül nyilvánosságra kerülnek. A magam részéről csak azt a b) verziót tudom elfogadni, de azt sem jó szívvel, hogy azokban az esetekben, amikor utólag megkérdezi a bizottság a szervezetektől azt, hogy vállalják-e nyilvánosan a véleményüket, akkor a bizottság nem azt a következtetést vonja le, hogy aki nem vállalja, annak nem hozza nyilvánosságra, de egyébként megtárgyalja, hanem az az ódiuma a vélemény el nem vállalásának, hogy azt a bizottság meg sem tárgyalja, azt figyelembe sem veszi. Úgy hiszem, hogy erre mindenképpen fel kell hívni a figyelmet.

Végül, bár nem feltételezek természetesen rosszat, vagy legalábbis nagyon alappal szeretek csak ilyet tenni, de én nagyon remélem, hogy ennek az óvatosságnak nem az az oka, hogy a beérkezett vélemények - amit én a magam részéről nem ismerek még, és gondolom, hogy a bizottság más tagja sem - nincsenek összhangban azzal az esetleges tervvel, ami már az új alkotmány szövegében szerepel. Én remélem, hogy a bizottság munkája egy valós tevékenység, nem pedig egy kirakat. Őszintén remélem, hogy ennek az óvatosságnak sem ez az oka, hanem valóban az, és én bízom Salamon képviselőtársam tisztességében messzemenőig, hogy valóban csak azok az okok motiválják ezt a felvetést, amit itt a bizottság ülésén most nyilvánosan elmondott. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm én is. Salamon képviselő úr és Mátrai képviselő asszony kért szót még, és utána Novák Előd még kettejük között, de előtte annyit, hogy most két javaslatot látok, illetve eredetileg négyet, de hogyha olyanokat keresünk, amelyek kompromisszumosabbak, akkor az egyik az az - és nem mondom a javaslattevőt, de ellenzéki oldalról elhangzott ez a javaslat, amelyik azt mondotta -, hogy valamennyi szervezetet értesítsünk arról, hogy a véleményadás a nyilvánosság vállalásával jár együtt, és aki ezt nem vállalja, annak a véleményét kizárjuk az alkotmányozási folyamatból. Ezzel szemben van-e még más verzió? Salamon képviselő úr, parancsoljon!

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Egyébként én is azt akartam fölvetni, Novák Előd megfogalmazott egy javaslatot, és amikor újra rákérdeztem, akkor egy kicsit máshogy fogalmazta meg, úgyhogy a két megfogalmazás nem azonos. Az egyik megfogalmazás úgy szól, és ezt Bárándy képviselő úr megismételte, mint olyat, amit nem jó szívvel, de még meg tudna szavazni, ez úgy szólt, hogy kérdezzünk meg mindenkit,

aki javaslatot küld, és azokat a javaslatokat nem vesszük figyelembe, melyeknél az előterjesztői nem vállalják a nyilvánosságot.

Utána Novák képviselő úr ezt egy kicsit másképp tette föl, mert azt mondta, hogy írjuk meg mindenkinek, hogy ami bejön, az nyilvánosságra kerül. Ez utóbbival egy problémám van, hogy ezt csak a 25 szervezetnél tudom alkalmazni, a másik ezernél, aki esetleg ír, ott nem, arra csak az a variáció jó, amit Novák képviselő úr korábban mondott, és amit Bárándy képviselő úr megismételt.

Tehát én azt gondolom, hogy egy kompromisszum felé az ő - mondjuk így - elsőként megfogalmazott, és Bárándy képviselő úr által is - hogy így mondjam - hasonlóképpen megfogalmazott javaslat képezhetné.

ELNÖK: Novák képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Egyrészt egy kérdés fogalmazódott meg bennem: hogyha nem engednék ezt nyilvánosságra hozni, akkor hogyan tárgyalunk majd itt a nyilvános üléseken, a nyilvános jegyzőkönyvű üléseken róla? Kódoljuk, hogy az MZ/X nevű szervezet szerint nemcsak a preambulumban kéne, hogy jelen legyen a kereszténység eszmeisége, hanem valahogy konkrétabban is. Majd így fogunk beszélni róla? Vagy ugyanúgy, ahogy a HVIM-mel tettük, kimondjuk, hogy melyik szervezet mit írt, mert én azt gondolom, ez a korrekt.

A kompromisszumos javaslatot, én azt mondom, hívjuk lex Salamonnak, mert végül is ő öntötte most itt egészbe, és akkor legyen az az érzése, hogy mégiscsak nyer itt a javaslata. Azzal együtt, hogy azt teljesen jogosnak tartom, hogy az ezer szervezetet, akit nem kértünk kifejezetten, célirányosan, de küldenek valamit, nem várható el, hogy mindent közlégyünk, minden fórumhozzászólást és egyebeket, akár azokat sem feltétlenül, amit beküldenek. Viszont az a 25 szervezet, meg az egyebek, amelyeket közösen felkértünk, nemcsak a frakciók, azok véleményét megítélésem szerint hozzáférhetővé kell tenni.

Viszont akkor az a megfogalmazás sem egyértelmű, képviselő úr, hogy kizárjuk az alkotmányozás folyamatából azokat, akik nem vállalják a nyilvánosságot. Mit jelent az, hogy kizárjuk? Mondjuk azt, hogy ez a 25, ha bármit beküld, akkor azt közzé tesszük, és ha nem akarja, hogy közzé tegyünk, akkor ne küldjön be semmit. Tehát hagyjuk ezt, hogy kizárjuk meg nem zárjuk ki, és maradjunk annyiban, hogy a 25 szervezet közül, bármelyik fölkért szervezet közül, bármit beküld, hiszen azt mi kértük be, azt tegyük közzé a parlament honlapján, és előzetesen, minél hamarabb, lehetőleg még a holnapi nap folyamán tájékoztassuk őket egy levélben, hogy ez ezzel fog járni. Én így tekintem az énáltalam lex Salamonnak nevezett végső ötvözetet. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kompromisszum kezd körvonalazódni, de Mátrai alelnök asszony negyedórása szót kér, úgyhogy kénytelen vagyok először neki szót adni, de Varga képviselő úrnak rögtön utána szót fogok adni, kivéve, ha van ellenzéki jelentkező, mert akkor a Hárszabályt kénytelen vagyok követni. Alelnök asszonyé a szó.

DR. MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Elég komoly vita kerekedett, és azt gondolom, ha a vita elejére megyünk vissza, amikor szót kértem, akkor talán azzal kezdtem volna ezt az egészet, hogy kezd komolytalanná válni a munkánk, hiszen olyan vélemények fogalmazódnak meg, amelyek nem méltóak ehhez a bizottsághoz, amely végül is az alkotmány előkészítésén munkálkodik.

Egy dolgot azonban mindenképpen le kell szögezni, nevezetesen azt, hogy a nyilvánosságot semmiképpen nem kívánjuk kizárni, de a nyilvánosság kizárásával kapcsolatosan, illetőleg a nyilvánossággal kapcsolatosan álláspontom szerint Salamon

képviselő úr nagyon világosan fogalmazott már a felszólalása elején. Tehát már akkor is megfogalmazta azt, hogy akár jogi problémák felmerülésével is lehet számolni, és mint ahogy itt elhangzott - valószínűleg Bárándy képviselő úrtól, de már pontosan nem tudom -, amikor is a politikai tevékenység tilalma, valamint a politikai véleménynyilvánítás vetődött fel az én megítélésem szerint.

Hogyha visszatekintünk a '92. évi LXIII. törvényre, akkor a kettő annyiban talán más, de valahol mégis találkozik a politikai véleménynyilvánítás és a politikai tevékenység tilalma, hogy mind a kettő esetben a megkérdettnak a hozzájárulására van szükség, hiszen a politikai tevékenység tilalma esetében, úgy, ahogy azt Salamon képviselő úr mondta, olyan személyekről van szó, akik politikai véleménynyilvánításra, politikai tevékenységre sem vállalkozhatnak; itt elsősorban a bírókra gondolok.

A politikai véleménynyilvánítás esetében viszont maga a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény határozza meg, hogy ebben az esetben sem zárható ki az érintett félnek az írásbeli hozzájárulása, mivel az írásbeli hozzájárulása nélkül politikai véleményének nyilvánosságra hozatala törvénybe ütközik, tehát a bizottság nem kerülhet olyan helyzetbe, hogy ezt megteszi. *(Zaj.)* Éppen ezért most már kialakul egy olyan jogi helyzet, amikor talán az álláspontok valahol találkoznak. Én azt gondolom, az lenne jó, ha minél előbb megvalósulhatna ez, hogy a tényleges munka elkezdődhessen, és akkor már tényleg ezzel tudnánk foglalkozni, amire a meghatalmazást, illetve a megbízást kaptuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga képviselő úr!

DR. VARGA ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Az az ügyrendi javaslatom, hogy szavazzunk, tekintettel arra, hogy a paletta minden színét mindenki felvázolta, és különböző javaslatok vannak. Már nem is tudom követni, hogy hány, három vagy négy, de ezt Salamon elnök úr szerintem pontosan meg tudja majd fogalmazni epigrammaszerű tömörséggel. Egyebekben pedig a jobbkios képviselőnek és a plenáris ülésért aggódónak mondom, hogy magam is aggódok, mert mindjárt kezdődik a szavazás, a plenáris ülés. Végül azt gondolom, ez olyan magas szintű vita volt, az én álláspontom szerint inkább L"art pour L"art vita volt egyébként ez az egész, úgyhogy ez akadályozza az érdemi alkotmányozást. Elnézést kérek, de ilyen dolgokban - nem akarok vulgáris lenni - mit szórakozunk itt? *(Novák Előd tapsol.)*

ELNÖK: Ügyrendi kérdés, minden frakcióból egy valaki szólhat. Salamon képviselő úr a KDNP-ből, parancsoljon!

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Egyetértek a javaslattal, és annyit tennék hozzá, hogy harmadik variációként a Bárándy-féle megfogalmazást is előterjesztem, sőt azt javaslom, hogy elsőként erről szavazzunk, mert én úgy látom, hogy ez egy jó kompromisszum lehet. Tehát valamennyi véleményt küldőt felhívunk, hogy nyilatkozzon, vállalja-e a nyilvánosságot, és ha nem, akkor a véleményét nem tárgyaljuk meg, és nem tudjuk figyelembe venni. Ezt a harmadik variációt tegyük fel először szavazásra, mert lehet, hogy egy szavazással túl leszünk a kérdésen. Magam pedig azt tenném hozzá, lehet, hogy formainak látszó kérdéstről vitatkozunk, de mégis az egész alkotmányozás transzparenciájáról és hitelességéről van szó, és hogyha kompromisszumos álláspontot alakítunk ki, és ha az minden szempontnak megfelel, az alapvetően fontos kérdés. Köszönöm.

ELNÖK: Az MSZP-ből Bárándy képviselő úr.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen. Én azt gondolom, és továbbra is tartom azt a véleményemet, amit megfogalmaztam a kettővel ez előtti vita során, hogy nem tartom szerencsésnek, hogy ügyrendi vitával zárunk le egy ilyen problémakört. Egyébként megjegyzem azt, képviselő úr, biztos, hogy nem mi hátráltattuk a munkát, és nem mi hátráltatjuk ez a munkát, nem az ellenzéki pártok miatt van ez, hanem mert nem az ellenzéki pártoknak volt ez a napirendi javaslata. Egyébként most ez az egy napirendi javaslat szerepel csak a bizottság ülésének napirendjeként, tehát, ha megtárgyaltuk, úgysem tárgyalunk érdemről.

Érdemben viszont a javaslatom az lenne, hogy ne az én általam tett javaslatról szavazzunk először, mert azt a javaslatot én magam is akkor tudom csak - mondom, nem túl jó szívvvel - támogatni, hogyha nem kap többséget az a javaslat, miszerint, hogy minden beküldött anyag nyilvánosságra kerüljön, illetve nyilvános legyen. Tehát a szavazás sorrendjét én fordítva javaslom, először javaslom szavazni a teljes nyilvánosságról a beküldött anyagok vonatkozásában, kérdés nélkül, és csak utána javaslom szavazni az én általam feltett javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más frakcióból van-e hozzászóló? A Fideszből úgy látom, Szakács képviselő úr, utána Novák Előd.

DR. SZAKÁCS IMRE (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Támogatjuk Varga képviselőtársunk javaslatát, szavazzunk!

ELNÖK: Novák képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm. Kivételesen azért tudom támogatni ezt az amúgy általam mindig elvetett műfajt, mert ezt az egész ülést feleslegesnek érzem, ezt a napirendet, amit egyszer már amúgy is megtárgyaltunk, különösen így, a plenáris üléssel egy időben. Érdemben viszont azt kérem, hogy valóban azt tegyük fel szavazásra kérdésként, hogy minden beérkező javaslatot a törvény szelleme szerint - de ezt csak cinikus megjegyzésként fűztem hozzá, úgyhogy ki is hagyhatjuk akár, mert itt nyilvánvalóan megoszlik ebben a vélemény -, tehát minden beérkező javaslatot nyilvánosságra hozunk. Ennyi, és nincs olyan, hogy kizárjuk, nem zárjuk ki, hanem, ami bejön, azt nyilvánosságra hozzuk.

Határozathozatal

ELNÖK: Akkor ennek megfelelően felteszem szavazásra a kérdést. Gondolom, hogy ez nem zárja ki az értesíthetőséget a 25 szervezet esetében, sőt elő is írja az értesíthetőséget, de ezzel az értesítéssel együtt utána viszont minden beérkező vélemény teljes nyilvánosságot élvez.

Ki támogatja tehát a teljes nyilvánosságot, de a 25 szervezet esetében az értesítést. (Szavazás.) 35 igen szavazat. Ki van ellene? (Szavazás.) Két ellenszavazat. Ki tartózkodik? (Szavazás.) Egy tartózkodás.

Tehát 35 igen szavazattal, kettő nem ellenében, egy tartózkodás mellett úgy döntöttünk, hogy minden nyilvános a 25 szervezet értesítését követően. Köszönöm szépen. Bezárom az ülést.

(Az ülés végének időpontja: 18 óra 20 perc)

Gulyás Gergely
az eseti bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika